

процесів глюкуронової та сульфатної кон'югації, що підтверджується зниженням на 10 % вмісту глюкуронової кислоти, на 11 % активності фенолсульфотрансферази і підвищенням на 7 % вмісту загальних глюкуронідів; покращенню стану глутатіонової кон'югації, що підтверджується зниженням на 25 % вмісту глутатіондисульфїду, на 11 % активності глутатіонредуктази; підвищенню антиоксидантних ресурсів, що підтверджується підвищенням у мікротомах гепатоцитів на 15 % активності каталази. Отже, наведені вище результати свідчать про можливість використання інфузійного розчину «Ремаксол» для корекції порушень процесів знешкодження КБ у печінці.

Висновок. Запропонований захід корекції може бути рекомендований до використання у медицині захворювань хімічної етіології, впровадження в практику роботи закладів з надання медичної допомоги особам, безпосередньо контактуючим з ОЕФ-ЛП.

ЗНАЧЕННЯ РЕНИН-АНГІОТЕНЗИНОВОЇ СИСТЕМИ У РЕГУЛЮВАННІ СУДИННОГО ТОНУСУ

Кошиль М.С., Мартинова С.М.

Харківський національний медичний університет, Україна

Ендотелій - серцево-судинний ендокринний орган, який здійснює зв'язок між кров'ю і тканинами. Ендотеліоцити синтезують субстанції, які є важливими для контролю згортання крові, регуляції судинного тону, артеріального тиску, фільтраційної функції нирок, скорочувальної активності серця, метаболічного забезпечення мозку. Ендотелій здатний реагувати на механічний вплив крові, що тече; величину тиску крові у просвіті судини і ступінь напруги м'язового шару судини. Ендотелій судин бере участь у формуванні дуже активної агрегуючої і вазоконстрикторної ренин - ангіотензинової системи. Активною формою цієї системи є ангіотезин-ІІ - октапептид, що викликає генералізовану і дуже сильну (в 50 разів сильніше адреналіну) реакцію. Напівперіод життя ангіотензину-ІІ - 10-12 хв. Вихідною речовиною для синтезу ангіотензину ІІ служить ангиотензиноген, що утворюється в печінці. Ренин синтезується в юкстагломерулярному апараті нирок, перетворює ангиотензиноген в малоактивну речовину - ангіотензин І. Виділення ренину стимулюється місцевими (порушення кровообігу в нирках, гіпоксія нирок) і системними факторами (зменшення об'єму циркулюючої крові і води в організмі, зниження артеріального тиску). Ангіотензин І перетворюється в активну речовину - ангіотензин ІІ під впливом ферменту (АПФ), що виробляється в основному ендотелієм судин. Особливо багато АПФ синтезується в легенях, де є багата судинна мережа. Оскільки інгібітори АПФ

не призводять до повної блокади ангіотензину II, то вважають, що є й інші шляхи перетворення ангіотензину I в ангіотензин II.

Між ренін-ангіотензинової системою і симпатoadреналової (САС) існують багаторівневі позитивні зв'язку: ангіотензин II активує САС, полегшує вивільнення норадреналіну, а САС, в свою чергу, стимулює утворення реніну нирками.

Вплив ангіотензину II на органи здійснюється через специфічні рецептори двох типів, наявних у багатьох органах. Спектр впливів ангіотензину дуже широкий. Спільно з САС ангіотензин II викликає:

- підвищення судинного тону (скорочення гладких м'язів судин);
- збільшення об'єму циркулюючої крові, що відбувається завдяки активізації виділення альдостерону (збільшує реабсорбцію натрію) і посилення секреції АДГ (затримує воду в організмі);
- позитивний тропний вплив на міокард, що призводить до збільшення хвилинного об'єму серця;
- підвищення рівня інгібітора тканинного активатора плазміногену.

В результаті під дією ангіотензину II підвищується артеріальний тиск.

При значних порушеннях функції та структури ендотелію відбувається різка активізація ренін-ангіотензинової системи, що робить її агентом, що ушкоджує. Цей напрямок дії ренін-ангіотензинової системи посилюється тісною взаємодією ангіотензину II з САС - створюється порочне коло: чим вище активність однієї системи, тим вище, відповідно, і інший. У великих дозах ангіотензин II сприяє виникненню окисного (оксидантного) стресу, так як, по-перше, пригнічує інактивацію норадреналіну легеньми; по-друге, збільшує активність НАД-і НАДФ-залежної оксидази і перетворює оксид азоту в супероксид азоту - один з основних окислювачів ЛПНЩ; по-третє, зменшує синтез NO, руйнуючи брадикинин, сильний стимулятор утворення NO; по-четверте, стимулює окислення ЛПНЩ макрофагами.

ДИНАМИКА СООТНОШЕНИЯ СОДЕРЖАНИЯ ТБК-АКТИВНЫХ ПРОДУКТОВ К ДИЕНОВЫМ КОНЬЮГАТАМ ПРИ ОЖОГАХ КОЖИ РАЗНОГО ГЕНЕЗА

Лях А. И., Поликарпова А. В.

Харьковский национальный медицинский университет, Украина

Ожог кожи является одним из самых распространенных видов повреждений. Однако, до сих пор не была проведена сравнительная оценка динамики соотношения содержания вторичных и первичных продуктов перекисного окисления липидов (ПОЛ), что позволило бы использовать результаты исследования для изучения патогенеза, улучшения диагностики и лечения ожогов различного генеза.